

Blagdan krštenja Gospodnjega A

*Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah,
čvrsto za ruku te uzeh. (Iz 42,6)*

Prvo čitanje

Izaija 42,1-4.6-7

Ovo govori Gospodin: "Evo Sluge mojeg koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje! Na njega sam svog Duha izlio: on će donijet pravo narodima; vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima; trske napuknute prelomiti neće, stijena što tek tinja neće ugasiti; po istini on će donijet pravo, neće sustat niti smalaksati, dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za naukom njegovim. Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah, čvrsto za ruku te uzeh; oblikovah te i postavih za Savez narodu, za svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnja iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami."

Drugo čitanje

Djela apostolska 10,34-38

U one dane prozbori Petar: "Uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im Evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je gospodar sviju. Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao."

U ono vrijeme: Dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. Ivan ga odvrćaše: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?" Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" Tada mu popusti. Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!"

Za razmišljanje

Kao dobri filmski redatelji, koji svoj film počinju važnom i markantnom scenom, stavljaju evanđelisti Isusovo krštenje na početak njegovog javnog djelovanja. Nakon trideset godina anonimnosti, krštenje je neočekivan i teško razumljiv korak. Usred naroda, koji je Ivan pozvao na obraćenje, Isus odjednom iskušava nešto neizrecivo. Za Njega, koji je bez grijeha, krštenje iz ruke njegovog predčasnika postaje uvjet prikloniti se grešnicima, moći dijeliti njihovu sudbinu i tako ih ponovno usmjeriti Bogu.

Tako Isus uronjuje u vodu Jordana, da potpuno ispuni Božju volju. (usp. Mt 3,15) Na ovu poniznu gestu, koja je usmjerena novom i spašenom sutra, odgovara Nebo: ono se otavara i na Isusa silazi Duh Božji. Čuje se glas: "Ti si moj ljubljani Sin...". Razumljivo je, da je Isus oduvijek ljubljani Očev Sin, ali u ovome trenutku svečano je u svom poslanju potvrđen Božjim službenikom, poput novog Izaka na žrtveniku. Vođen Duhom Svetim, Isus se daje na postepeno ostvarivanje svoje zadaće: stvara zajednicu onih ljudi, koji žele biti darovani Božjim sinovstvom i prihvaćaju Krista kao istinu, put i život. Na taj način pokazuje, da je zaista Sin i sluga svoga Oca.

"Moram biti kršten, i kako me to pritište sve dok se to ne ispuni" (Lk 12,6). Kao kršćanin ne smijem zaboraviti, da sam, ako sam kršten na Isusa Krista, na njegovu smrt kršten, kako bi mogao biti dionikom novoga života (usp. Rim 6,3). Kao što je Isus bio otvoren za svoju zadaću, za nevidljivo kraljevstvo, tako i ja moram biti raspoloživ za zadaću, koju mi je Bog povjerio; tu zadaću ne mogu zatajiti, bez da odvratim od sebe Božje darove.